

פחד דוד



יו"ל ע"י מוסדות "אורות חיים ומשה" ישראל

בנשיאות בנש"ק מורנו ורבנו הגה"צ רבי דוד חנניה פינטו שליט"א

בן הצדיק המלוכ"ן רבי משה אהרן פינטו זצ"ל ונכד הצדיק הקדוש המלוכ"ן רבי חיים פינטו זיע"א

פרשת נצבים

כ"ה אלול תשע"ט

992



ירושלים תל אביב חיפה באר שבע

הדלקת נרות 5:54 | 6:09 | 6:02 | 6:14

מוצאי שבת 7:05 | 7:06 | 7:06 | 7:06

רבינו תם 7:45 | 7:42 | 7:43 | 7:45



הילולא דצדיקיא

כח - רבי יצחק עקריש

כט - רבי שלמה אמרלין

א - רבי יהודה עייאש

ב - רבי דוד רפפורט

ג - רבי יוסף ויטאל

ד - רבי אברהם בן יחיאל

ה - רבי ברוך שלום הלוי אשלג

המעוניין לקבל את העלון בדוא"ל ישלח הודעה: mld@hpinto.org.il

משכיל לדוד

האם עשינו כמיטב יכולתנו לעמוד נצבים לפניו?

"אתם נצבים היום כלכם לפני ה' א-להיכם"

(דברים כט, ט)

פרשה זו קוראים בימי חודש אלול, ימים קרובים מאוד לראש השנה. ואומר הזוהר הקדוש; אתם ניצבים היום - דא ראש השנה. ביום זה כלונו ניצבים לפני מלכו של עולם ועוברים לפניו כבני מרון, לב מי לא יחדד כשיתבונן בדבר גדול זה שביום הדין מלך במשפט יעמיד ארץ, יושב הקב"ה על כסא דין וגוזר לכל אחד ואחד כפי אשר הכין את לבבו. והפסוק ממשיך (דברים כט, יא) "לעברך בברית ה' א-להיך", לכל יהודי יש ברית אמונים עם הקב"ה קשר אמיץ וחזק עם מלך העולם, ובשעה שהוא חוטא ועובר על תורתו - הרי חיבל באותה הברית וניתק את הקשר עמו יתברך. אולם אם התחרט על פשעיו וחזר בתשובה שלמה, מיד חוזר הוא להיות עובר בברית ה', כי חזר להיות בקשר אמיץ וחזק עם הקב"ה.

ואל יחשוב האדם כי רק על ידי עבירות קשות ועצומות אז מנתק את עצמו מבורא עולם. טעות גדולה לחשוב כך, כי גם בחטא הנראה לעין כמשהו קטן וגם בעבירה קלה - וכבר הרחיק עצמו מהקב"ה וניתק את הברית שיש לו עימו. הנה אדם הראשון יציר כפיו של הקב"ה, שנברא בראש השנה ואמר חכמינו ז"ל (במס' סנהדרין לח, ב) שהיה מאיר מסוף העולם ועד סופו ולפתע הסיתו הנחש ועבר על רצון ה' ואכל מעץ הדעת, וכבר מחמת עבירה זו קראו לו חכמינו ז"ל בכינוי גנאי קשים ביותר - מין וכופר. ואף הקב"ה טוען לעומתו ואמר לו "איכה", דהיינו ראה לאיזה שפל שהגעת, כל זאת מפני שאפי' עבירה הנראית כביכול קלה גם היא מרחיקה את האדם מרחיקה גדולה מהקב"ה וחיבל באותו ברית אמונים שיש בינו לבין בוראו, לכן מבקש הקב"ה ואומר חוזר בתשובה ובכך תחדש את הקשר עימי ושוב תזכה לעבור בברית ה' אלוהיך, וכמאמר הפסוק "לעברך בברית ה' א-להיך".

וצריך להוסיף ולומר נכון הדבר שכולנו ניצבים לפני ה' יתברך ביום הדין אבל יש ניצב ויש ניצב, יש ניצב והוא עומד לפני ה' ללא שום הכנה מוקדמת כשהוא מלוכלך ומסואב בעבירות שבידו, כי לא השכיל לרחוץ ולנקות עצמו מצואת עוונותיו, כולו פצע וחבורה ומכה טריה, אבל יש ניצב ועומד לפני מלכו של עולם כשהוא נקי ומצוחצח מכל רבב, כי השתדל והתאמץ בימי חודש אלול לפשפש במעשיו ולתקנם ולישר דרכיו ולשוב אל ה', אדם שכזה ניצב למשפט כשהוא יציב בטוח כי בחסדי ה' יצא משפטו לאור, כי השתדל ועשה כמיטב יכולתו לעבור בברית ה' אלוהיו ולחזק את הקשר עמו.

וכיצד זוכה האדם להיות עובר בברית ה' ולעמוד ניצב ביום הדין ולצאת זכאי? רק אם תורת אמת מצוות ומעשים טובים בידו, אז יצא דינו לאור כי אם יש בידו זכות עסק התורה הקדושה אז יש בידו את העורך דין והפרקליט הטוב ביותר ליום הדין והוא שאומר הכתוב "אתם ניצבים" אתם אותיות - אמת, רמז לתורה שנקראת תורת - אמת, אם ניצב האדם ביום הדין ותורת אמת בידו והוא הולך בדרכה ומקיים רצון ה' אז מובטח לו שיצא צדקו לאור

ויכתב לחיים טובים ולשלום. ואם זכה והוא שתול על פלגי מים, פלגי התורה הקדושה הרי כל רוחות זרות שינשבו בעולם לא יוכלו להפילו מדרך התורה והמצוות אשר סיגל לעצמו לפי שהוא מחזק באמונת ה' יתברך והוא דבק במצוות, כדוגמת הקנים הארוכים הגדלים על שפת הים אשר כל רוחות שבעולם שיעברו לנגדם לא יוכלו להכריעם, מדוע? כי גדלים הם על רוב מים, כך הוא האדם ששתול עצמו במימי התורה הקדושה נעשה מחוסן חיסון אמיתי מן היצר הרע וגם אם יעברו עליו הרבה מניסיונות החיים, בסיעתא דשמיא יצליח לגבור עליהם מפני שהוא נטוע ושתול בתוך התורה הקדושה.

ואומר הפסוק ואומר "אתם נצבים... כלכם ראשיכם שבטיכם זקניכם ושוטריכם כל איש ישראל". וראיתי להצדיק האוהב ישראל מאפסא זיע"א שמקשה, אם בתחילה כלל הכתוב ואמר "אתם נצבים היום כלכם", מדוע אח"כ הוצרך לפרט ולומר ראשיכם זקניכם וכו'?

וחשבתי לתרץ בסיעתא דשמיא, כי בנחה שבעולם מי שעומד למשפט מביא עימו עורך דין למליץ ישר בעדו. ואם עבר על הרבה מחוקי המדינה וביניהם עבירות קשות - הוא אינו מסתפק בעורך דין אחד, אלא מביא עימו סוללה רצינית של עורכי דין שיבואו לעזרתו. אנו לצערנו הרב, במשך כל השנה כולה עברנו על עבירות קלות וחמורות - אם זה בלשון הרע, אם זה בזיון תלמידי חכמים, אם זה ברכות שנאמרו לרוב ללא כוונה ועוד כהנה וכהנה. לכן זקוקים אנו להרבה מאוד עורכי דין שיעמדו לצידנו ויסייעו בעדנו, ועורכי הדין שאנו מביאים להגן עלינו הם בבחינת התפילות, הוידוים והתשובה וכן החרטה על העבירות וקבלת לעתיד שלא נשוב עוד לכסלה.

וזה מה שאומר משה לבני ישראל "אתם ניצבים" ליום הדין, ועליכם להביא למשפט את "כולכם" להביא את כל הסגל החשוב של עורכי הדין שיבואו כולם כאחד כדי להמליץ ישר בעדכם, כי כשיש עבירות רבות צריך להביא כנגד זה עורכי דין רבים שהם התפילות והתשובה.

ומשה רבנו ע"ה מזהיר את בני ישראל - ראשיכם וזקניכם אף להם יש מה לתקן, ועליהם לדעת נאמנה כי אל להם להאמין בעצמם עם יום מותם. ולכן מי הם אלו שזקוקים לעורכי דין ומליצי ישר "ראשיכם זקניכם... כל איש ישראל". אין אדם שיכול להיות שקט ושאנן ביום הדין והוא סמוך ובטוח לומר שלם אנוכי ואיני זקוק לעורכי דין, כי מי הוא שיאמר זכיתי ליבי ומי יצדק לפני שוכן שמים ביום הדין הנורא, לכן אף ראשיכם ואף זקניכם שהם החשובים שבכם - כולם כאחד עליהם לדאוג להשיג מליצי ישר בכדי לזכות בדין.

יהי רצון שזוכה להיות ניצבים בדין עם תגבורת גדולה ומליצי ישר של תורה מצוות ומעשים טובים, ובעזרת ה' יתברך נכתב ונחתם לאלתר לחיים טובים ולשלום, אמן ואמן.



במסילה נעלה

שביבי אמונה ובטחון מפקנסו של מו"ר הגה"צ רבי דוד חנניה פינטו שליט"א

הוצאה מזכרת במס

בהילולא הגדולה שזכינו לקיים על קברו של רבנו חיים פינטו הגדול זצוק"ל במרוקו, שמענו הרבה מאוד ניסים ונפלאות מכל אותם אנשים שבאו להילולא וסיפרו על גאולתם הפרטית והנה אחת מיני רבות:

יהודי יקר ששמו מר חיים הי"ו שתומך ועוזר בכל כוחו למוסדותינו הקדושים, סיפר כשהגיש את דו"ח הכנסותיו למס הכנסה וביניהם גם את סכום התרומות שתרם למוסדות התורה כדי שינכו לו החזר מס.

הפקיד הגוי כשראה קבלות בסכומים כה גדולים לא התרצה לזכות אותו ולבסוף התגלגל הדבר עד שחייבוהו בסך עצום של שתי מיליון דולר...

והנה באותה תקופה שלח לי מר חיים הי"ו תרומה גדולה בסך חמישים אלף דולר, וכששלח את הקבלה למס הכנסה להחזר מס, שוב דחו אותו לאמר אין זה הוצאות מוכרות. והנה לפתע אזר ידידו עוז ותעצומות והחל לדבר עם הפקיד בלשון קשה ביותר, הוא לא פחד מאיש ונתן לו מנה אפיים בלשונו החדה, ולבסוף אמר לפקיד, קום והסתלק ממשרדי - לא תוסיף עוד לראות פני...

הפקיד הגוי כששמע מילים כה נחרצות ובוטות שלח מיד קבוצה גדולה וביניהם שוטרים אל משרדו, בו במקום הודיעו לו שהוא עצור על עבירה פלילית בדבר העלבת עובד ציבור ממשלתי. אולם גם עליהם החל הלה להרעים בקול עוז ופתח פיו ואמר, אני תרמתי למוסדות התורה של רבנו חיים פינטו זצוק"ל ואיני מפחד מכם כלל ועיקר, קומו והסתלקו ממשרדי תיכף ומיד...

הם רק שמעו את דבריו הנחרצים ולפתע נהפך ליבם בקרבם והחלו לדבר עימו בעדינות וברוגע, הם יצאו ממשרדו כלעומת שבאו ולאחר שעה התקשרו אליו והודיעו, באורח פלא, אנו מעוניינים להגיע עמך לפשרה ותשלם מס בסך עשרת אלפים דולר במקום שתי מיליון דולר...

אותו יהודי סיפר כי כיון שהוא ידע שתרומות אלו הם לכבוד המוסדות הקדושים של רבנו חיים פינטו זיע"א, לכן לא חת ולא פחד מפניהם וידע שהצדיק זיע"א יהיה בעזרו ובגין כך הוא דיבר עימהם בעוז ותעצומות ותחת אשר יאסרו אותו ויבא על עונשו, הנה זכות הצדיק הגנה עליו ועל כספו מלבד סכום זעום יחסית שהוצרך לשלם.



דברי חכמים

פרפראות לפרשה

משולחנם של חכמי התורה

ומה קיבלת על עצמך?

מחסדי הקב"ה עמנו, שכשמקבל האדם על עצמו קבלות טובות בימים אלו, הרי הוא מוכיח שרצונו לשפר את מעשיו והקב"ה בחסדיו דן אותו לפי מצבו הנוכחי. מרן רבי אהרן לייב שטיינמן זצ"ל, עורר על כך לפני ימי הדין, והביא ראיה מישמעאל ששמע ה' את קולו "באשר הוא שם". ונפסק כן גם להלכה שגם מי שאינו נוהר בכל השנה מפתר פלטר יזהר בזה בימים אלו.

אמנם על האדם לעמוד שיחזיקו קבלותיו למשך השנה, אבל גם אם יצליח שיחזיקו קבלותיו ולו במעט לאחר יוה"כ, וכגון שיקבל על שלא ידבר לשון הרע לאחר יוה"כ, ולו חצי שעה, הרי שגם זה דבר גדול הוא, דהרי יצרו של אדם מתגבר עליו בכל יום ומבקש להמיתו (ואכן היצה"ר 'עושה לנו את המוות' כלשונו של מרן זצ"ל), והרי אנו אין לנו את הכוח להילחם בו, ועל כן כל מאמץ להתגבר על יצרנו נחשב בעיני המקום.

וכשנשאל כי הנה ביימי הדין כל אחד מרגיש התעלות, ואם כן איך אפשר לשמור את ההתעלות שהייתה בימים הנוראים? והשיב "אם אפשר לשמור 'שויתי ה' לנגדי תמיד' הכל יהיה בסדר".

הרה"ק ה'צמח צדק' זיע"א היה אומר ש'קבלה טובה' שמקבל האדם על עצמו בימים הקדושים האלו היא 'המלבוש החדש, לנפש החדשה, לשנה החדשה'. וכך ביאר הגאון רבי אליהו לאפיאן (לב אליהו, מערכות התשובה עמ' שמא) בדברי המשנה (אבות ד, א) 'רבי אליעזר בן יעקב אומר, העושה מצוה אחת קונה לו פרקליט אחד', ויש לדייק מהו שכתב בלשון הווה 'העושה מצווה אחת' ולא בלשון עבר מי שעשה, ועוד, מהו מצווה 'אחת'? אלא לומר לך, שלא מדובר במקיים איזה המצוה, אלא ב'קובע' ומקבל על"ע שיקיים מצווה פלונית, בזה גופא 'קונה לו פרקליט' ליום הדין.

המשפיע רבי אלימלך בידרמן שליט"א סיפר על אברך ת"ח מופלג "אשר הנני מכירו משנות נערותו, כי זה לו שנים הרבה שסבל מרורות מ'חור' באזניו (בעור התוף), והיו ייסוריו קשים ומרים, מה גם שבכל השנים הללו נאסר עליו לטבול במקווה כי המים מסוכנים למי שחור לו באזניו. והנה ביום הושענא רבה (תשע"ה) היה אצל רבו שהורה לו כי הגיע זמנו לעבור ניתוח באזניו. כמה עסקני רפואה חשו לעזרתו ובמהרה הושג לו זמן ועת לנתחו. כאן אירע האות והפלא, כי בבואו לפני הרופא הגדול ראה הרופא כי הכל בריא ושלם ואין באוזנו כל זכר לחור.

"ויהי הדבר כחידה שתומה כי כל ראויו ומכיריו ידעו כי הלה סובל קשות באוזניו. עד שהאברך נזכר שבר"ה הבעל"ט קיבל על עצמו שלא לדבר בשעת התפילה, ומן הנראה שזכה בזכות שסתם פיו נסתם חור אחד כנגדו".

פעם שאל אחד מתלמידי המשגיח רבי לייב חסמן זצ"ל את רבו בימי הרחמים והסליחות, איזו קבלה יקבל על עצמו כסניגור בעת המשפט, ענה הרב: "צא התבונן בעצמך באיזה דבר קל הנך בטוח שתוכל עמוד בקבלה זו למשך כל השנה, ויעש התלמיד כן, משחזר אל רבו והעלה לפניו את מסקנתו, אמר לו רבו עתה חצה נא את הקבלה לשניים, וקבל על עצמך רק מחצית אחת. כי על האדם להיות החכם הרואה את הנולד".

במה מפטירין



הפטרת השבוע:

"שוש איש בה" (ישעיה סא)

הקשר לשבת:

הפטרה זו היא הפטרה השביעית והאחרונה משבע שבתות של נחמה שמפטירין החל מהשבת שלאחר תשעה באב.



נצור לשונך

תולה ארץ על בלימה

הכתב והמכתב

באיסור רכילות, אם שום הבדל בין אם הוא מספר לו בפירוש, מה שפלוני עשה לו או דיבר עליו, ובין אם מעביר לו את המסר על ידי מכתב. ואחת היא, אם הוא מספר לו שפלוני גינה אותו בעצמו, או שמספר לו שפלוני גינה את סחורתו, כיון שעל ידי זה מכניס שנאה בלבו עליו.

מן האוצר

ממשנתו של מו"ר הגה"צ
רבי דוד חנניה פינטו שליט"א



ואין נסתר מנגד עיניך

**"אתם נצבים היום כלכם לפני ה' א-להיכם ראשיכם שבטיכם
זקניכם ושטריכם כל איש ישראל"** (דברים כח, ט)

בהיותי על ציונו של רבי ברוך ממעזיבו' זצוק"ל נכד הבעל שם טוב זיע"א, עיינתי שם בספרו הקדוש וראיתי שהקשה על פסוק זה ושאל- אם כללה התורה את כולם יחד וכתבה "אתם נצבים היום כלכם", מדוע מפרטת היא שוב "ראשיכם שבטיכם וזקניכם" וכו' מהי כפילות הלשון הזו?

וחשבתי לבאר בס"ד על פי הגמרא (במסכת ראש השנה יח, א) שאומרת שבראש השנה עוברים כל באי עולם לפני כבני מרון - ככבשים שמונין אותן לעשרין ויוצאין זה אחר זה בפתח קטן שאין יכולין לצאת כאחד (רש"י) אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן, וכולן נסקרין בסקירה אחת - אף על פי שעוברין בזה אחר זה (רש"י)

מדברי חז"ל אלו שהמשילו את בני האדם לכבשים הנכנסים להתעשר, יש ללמוד לקח גדול, שהרי כשעוברין תשע בהמות דרך פתח צר והעשירי נעשה קודש, צובעים אותו בצבע אדום בכדי לדעת שהוא עשירי ואכן על אף שאותה בהמה מיועדת לשחיטה הרי היא ממשיכה במרוצתה ובמשוובה ככל הבהמות שסביבה ואינה מעלה כלל במחשבתה שנגזר עליה להישחט בעוד זמן קצר.

כך להבדיל גם לגבי בני האדם ביום ראש השנה. בורא העולם גוזר ביום זה מי לחיים ומי חלילה למיתה, ביום זה נקבע כמה עוגמת נפש ומנת ייסורים יהיו מנת חלקו של כל אדם ואדם וייתכן שכביכול סומן אדם מסוים בצבע אדום ודינו למיתה חלילה, אך בכל זאת אינו שת ליבו וממשיך את שגרת חייו כבראשונה ואינו פוחד כלל וכלל, הרי שדרך התנהגותו דומה לאותה בהמה האמורה להישחט...

ואם הגענו עד הלום, מעתה יתיישב כמין חומר הפשט בפסוק "אתם נצבים היום כלכם". אומר הזוהר הקדוש שפסוק זה מדבר על ראש השנה. כולנו "נצבים" לפני מלך העולם ועומדים לדין. "כלכם" - דהיינו כולם בסקירה אחת מתייצבים ונידונים. אולם כל יטעו לחשוב שהמשפט, משפט כללי הוא ואין הקב"ה יורד לפרטי פרטים של מעשי כל אדם ואדם ועל כן חוזרת התורה ומפרטת "ראשיכם שבטיכם וזקניכם ושטריכם כל איש ישראל". כל אדם נידון באופן מפורט על מעשיו והאלקים יביא במשפט על כל נעלם. לכן השתמשה התורה בתחילה בלשון כללית ולאחר מכן חזרה ופרטה.

יהי רצון שיזכנו הקב"ה לשוב בתשובה שלמה ונתייצב לפניו ביום הדין נקיים מכל חטא ואשמה ונכתב ונחתם בספרן של צדיקים לאלתר לחיים טובים ולשלום. אמן ואמן.

פניני הפרשה



הניצוץ לא נכבה לעולם

"אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך ה' א-להיך"
(דברים ל, ד)

בשם הבעל שם טוב זיע"א, מובא בספר 'שיח יעקב יוסף', שאפילו בשעה שאדם מישראל חוטא בכל אופן בקצה ליבו יש ניצוץ קטן של יראת שמים, וזהו אם יהיה נדחך בקצה השמים, אם בקצה מעשיו של האדם יש יראת שמים, משם יקבצך ה' אלוקיך ומשם יקחך, מחשבה זו בסופו של דבר תציל את האדם ותביאו לידי תשובה.

זכרנו לחיים - רוחניים

**"ומל ה' א-להיך את לבבך ואת לבב זרעך לאהבה את ה'
א-להיך בכל לבבך ובכל נפשך למען חיך"** (דברים ל, ו)

מפרש האור החיים הקדוש זיע"א, שהמילים 'למען חיך' מתייחסים הם לחיים בעולם הזה, שאין לאדם שום טעם ותכלית אמיתית בחיים בלי קיום המצוות ודביקות בה' יתברך, ואם אינו מקיים מצוות ולומד תורה, אז הוא לא נקרא חי, כי הרשעים בחייהם קרויים מתים.

לכן בעשרת ימי תשובה אנו מוסיפים ומבקשים בתפילה 'זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים וכתבנו בספר החיים למענך אלוקים חיים', כי אנו הרי מבקשים על חיים רוחניים שהקדוש ברוך הוא יהיה חפץ בחיים כאלו, ונחיה במצוות ומעשים טובים, בשביל לעשות נחת רוח לקדוש ברוך הוא.

התשובה משפיעה ברכות

"כי תשוב אל ה' א-להיך בכל לבבך ובכל נפשך" (ל, י)

על דרכי התשובה מובא בזוהר הקדוש (אחרי סט, ב) בשם רבי יצחק; כשחוזר האדם בתשובה לפני המלך העליון ומתפלל התפילה מעומק הלב, זהו שאמר הכתוב: ממעמקים קראתיך ה'.

רבי אבא אמר; ממעמקים קראתיך ה', הוא מקום גנוז למעלה, והוא עומק הבאר וממנו יוצאים נחלים ומעיינות לכל עבר, ואותו עומק שבעומק נקרא 'תשובה'. ומי שרוצה לשוב ולהיטהר מעוונותיו, צריך לקרוא להקדוש ברוך הוא בעומק ההוא. זהו שאמר הכתוב: ממעמקים קראתיך ה'.

שנינו; בשעה שהאדם חוטא לפני קונו, מקריב קרבנו על המזבח והכהן מכפר עליו ומתפלל תפילתו עליו, מתעוררים רחמים ודינים מתבשמים במעיינות הנמשכים ויוצאים ונתברכו כל המאורות כאחד, והאדם נטהר מעוונותיו.



רבות בנות עשו חיל ואת עלית על כלנה

במקרא נאמר "ויקרא האדם את שם אשתו חוה כי היא היתה אם כל חי". ויש לידע, ביאר מרן הגרי"ש אלישיב זצ"ל כי ביד האשה נמסר כל דור העתיד, בידה להטותו לכל אשר תחפוץ, אדם הראשון לא נקרא אב העולם, כי להיות לאב לכל העולם צריכים לעמול רבות להגיע לכך, ורק אברהם אבינו שעמל ויגע זכה ונקרא אב המון גויים לכל העולם.

אך האשה באופן טבעי היא 'אם כל חי', שכן בידה לחנך ולהקים את הדור לפי הצביון שהיא תיתן לבניה.

לא לחינם קראו רבים את המקרא הזה "רבות בנות עשו חייל", אחר מיטתה של הרבנית פינטו ע"ה, שכידוע זכתה לראות דור ישרים מבורך, עוד בחיי חיותה, כאשר כל בניה היו פרי קודש הילולים, העוסקים בתורת ה' חפצם, ומקיימים את העולם בשלשת העמודים המחזיקים את העולם; תורה, עבודה וגמילות חסדים.

בחכמתה הרבה היא ניוטה את ספינת החינוך בביתה, כאשר עול החזקת הבית נפל על כתפיה, בהיות ובעלה הצדיק רבינו משה אהרן זיע"א הקדיש את כל חייו לעבודת השי"ת, ובמשך ארבעים שנה היה ספון וטמון בחדרו כולו קודש בלתי לעבודת ה' ולתורתו בה הגה יומם ולילה.

מכתב לאבא שבשמים

אחד השידוכים הייחודיים בדור העבר היה בנישואין של רבי יצחק יחיאל דוידוביץ זצ"ל משגיח דישיבת מינסק עם רעייתו הרבנית שיינא מרים ע"ה, שהיתה מבוגרת ממנו בשש שנים.

היה זה בעיירה מיר, ליד הגבול שבין פולין וליטא, בו גרה נערה שהתייממה בגיל צעיר. נשארה הנערה רווקה בעוד כל חברותיה כבר נישאו. קשייה למצוא שידוך נבעו אולי בשל היותה נמוכת קומה, ואולי גם בשל יתמותה ועונייה. אבל בעיקר בגלל שאיפתה האיתנה להינשא לאדם שיקדיש את כל חייו ללימוד התורה. כדי להינשא לאדם כזה היא היתה זקוקה לתמיכה כלכלית מצד משפחתה, אך ללא אב, לא היה מי שיוכל לסייע לה להגשים את שאיפתה הנעלה.

היא עבדה כספרנית בספריה וניסתה לחסוך את רוב הכסף שהרויחה מעבודתה למען מטרתה הנעלה, להינשא לבחור ירא ה'. אך השנים נקפו, חברותיה הקימו בתים, והיא נשארה בודדה ועצובה. בכל זאת היא לא ויתרה, ולא נענתה להצעות מפתות אם ראתה שבכך לא תתגשם שאיפתה הטהורה להינשא לבן תורה.

יום אחד, כשישבה בספריה, בעודה מהרהרת על מצבה, החליטה לכתוב מכתב ממעמקי ליבה לאחד היחיד שיכול לעזור לה, לאביה שבשמים. על דף ניר שהיה מונח לפניו רשמה את כל התפילות שהיו שגורות בפיה בשנים האחרונות, והנייר שימש לה כפורקן למטען הכאב שנשאה בלבה. שוב תארה את סוג הבעל שמחפשת היא בעקביות: שקוע בלימוד, בעל מידות טובות, אשר לא יראה את עניותה כנטל. היא סיימה את מכתבה במילים: 'אתה ה' מפרנס עניים ומגביה שפלים, ודאי תוכל להיענות לתפילותי. אני סומכת עליך בכל עת, בתך המסורה שינא מרים'.

היא הכניסה את המכתב לתוך מעטפה, אשר עליה כתבה מבחוף: 'לאבי שבשמים'. היא שמה פניה לעבר הגינה שמחוץ לעירה מיר, שם נעמדה ואחזה במכתב ברפיון בכיוון האויר שמעליה. ברגע שהרגישה במשב רוח, פתחה את ידה, והביטה איך מכתבה נישא ברוח. אחר כך שבה לביתה באמונה תמימה כי משמים יסייעו בעדה.

ימים אחדים אחרי שיגור המכתב, יצא

אחד מתלמידי ישיבת מיר הנודעת לשוח בשדה. תוך כדי שינון הסוגיא שעסק בה, צדה את עיניו מעטפה סגורה שהיתה מונחת בין השיחים. הוא התכופף להרימה בכדי לקיים מצות השבת אבדה, ומה מאד הופתע כשראה שהמכתב מיועד 'לאבי שבשמים'. הוא לא יכל להתגבר על סקרנותו, פתח את המכתב וקרא אותו בהתפעלות. הוא חזר וקרא אותו כמה פעמים והתרגש מהכאב ומהכנות שבהם הוא נכתב.

הוא חזר לבית המדרש וניגש להיוועץ עם ראש הישיבה, לימים רבה של מיר, הג"ר אליהו ברוך קמאי זצ"ל. לאחר שיחה קצרה אמר הבחור שהוא מוכן לשאת נערה זו לאשה.

הבירורים נעשו, ועד מהרה התקיימה סעודת הכלולות. וכה אמר לאשתו, למרות ההצעות המכובדות שהוצעו לי מכל עיר ופלך, הרי את באמונתך ובתמימותך עלית על כולנה. וזאת, כאמור, אף על פי שהיתה מבוגרת ממנו בשש שנים.

כפי שאשתו ייחלה, רבי יצחק יחיאל דוידוביץ בעלה התעלה והגיע למעלות גדולות בתורה וביראה. לימים נעשה למשגיח של ישיבת מינסק, והיה לרבם ומורם של גדולי הדור הקודם.

עליה המליצו את הפסוק "רבות בנות עשו חיל ואת עלית על כולנה".

שלמה המלך ע"ה, החכם מכל האדם, הזכיר בפרק זה את ה'בנות' ולא את ה'נשים'. "רבות בנות עשו חייל", מדוע דווקא בנות ולא נשים?

ואמרו בדרך צחות, כי הרי ישנן הרבה 'בנות' שלפני נישואיהן היו בגדר 'נשות חיל' אך אחר כך החליפו את טעמן - וכמו שאמרו 'חתן דומה למלך', ומתי היה 'מלך' ממש? לפני שהתארס היה 'מלך' באמת ועכשיו שהוא חתן הרי הוא רק 'דומה למלך' - אבל 'את', אשת החיל, את עלית על כולנה, שגם לאחר הנישואין נשארת 'אשת חיל'.